

Sedembolestnej Panny Márie

15. septembra 2020

Jn 19, 25 – 27

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnes slávime sviatok našej národnej patrónky, Panny Márie sedembolestnej. V posledných desaťročiach Cirkev zdôrazňuje, že úcta k Panne Márii, podobne ako celá viera sa majú viac opierať o sv. Písmo. Ale o Panne Márii nemáme vo sv. Písme veľa záznamov. Väčšina z nich sa týka narodenia Ježiša – sú to príbehy spojené s jeho pôvodom. Potom poznáme príbeh, ako 12 ročný Ježiš na prahu dospelosti sa vydáva na svoju vlastnú cestu, ako on sám začína hľadať cestu svojho nebeského Otca – čo pre Jozefa s Máriou nebolo jednoduché. Ďalej vidíme Máriu na začiatku Ježišovho verejného účinkovania – na svadbe v Káne, neskôr ju ešte vidíme stáť spolu s najvernejšími učeníkmi pod krížom a nakoniec je Mária v kruhu apoštolov, ktorí sa v prvej cirkvi stretávali na modlitbe.

Na dnešný sviatok našej Patrónky sme čítali práve posledné dve pasáže, ktoré zachytávajú Máriu pod krížom a modliacu sa v kruhu učeníkov. Tieto dve situácie nám asi najviac približujú úlohu Márie v príbehu Ježiša Krista, jej význam pre nás kresťanov, ktorí rovnako ako učeníci patríme do cirkvi.

Aj my si máme uvedomiť, že skutočné spoločenstvo s Ježišom Kristom sa osvedčuje pod krížom. Tam, kde aj my sme schopní chápať Ježišovo vykupiteľské utrpenie, otvoriť svoje srdcia pre jeho utrpenie, Ježiša i jeho Matky. Tak ako pre nich nebolo jednoduché prijať utrpenie, ponížujúcu smrť kriminálnika na kríži, ani pre nás nebýva ľahké prijímať v živote rôzne podoby utrpenia. Skôr sa utrpeniu podvedome vyhýbame, utekáme pred ním, zabúdame naň vo chvíľach zábavy, bezstarostnosti.

Rovnako nie je ľahké prijímať do svojho života trápenie druhých ľudí. Pri tých, ktorí nám nie sú bytostne blízki ako rodina si niekedy povieme, že asi boli zlí, ich utrpenie je pravdepodobne logickým trestom za to, čo spravili zlé oni alebo ich predkovia zle. Skúsme si napr. predstaviť iné etniká, iné kultúry. Nevieme a často sa ani nechceme vžiť do rôznych foriem utrpenia druhých ľudí, radšej ich ani nevpustíme do svojho života – odbavíme to slovami, že to sú tí druhí, tí iní, to sa nás netýka.

Ak je našou slovenskou patrónkou Sedembolestná Panna Mária, matka, ktorá poznala bolesť a nevyhýbala sa jej, potom by to na nás malo byť aj viac poznať. Potom by aj v nás nemalo chýbať viac liečivej energie, ktorá posúva dopredu aj tých iných. Namiesto toho si často len pestujeme svoje komplexy, fúkame si svoje vlastné boliestky.

Sedembolestná Panna Mária skôr ako bolestinstvo má znamenať spoločenstvo, ktoré nepotláča, nevytesňuje zo života bolesť, ale sa s ňou konfrontuje. Mala by znamenať spoločenstvo, v ktorom sa učíme niest' navzájom svoje rany, svoje bolesti. V ktorom sa vieme viac otvoriť pre iných. Ak teda chceme dnes o niečo prosiť Máriu, modlime sa dnes za to, aby sme mali viac takejto otvorenosti pre bolesť nielen našu, ale aj tých druhých. Modlime sa aby nás to, podobne ako ju samotnú posunulo v našom živote ďalej, dopredu.